

fem PINYA

Juny de 2004 · El Vendrell · IV Època · núm. 3

Preu: 2€

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS NENS DEL VENDRELL

Cinemes

Restaurants

Jocs

Música

Diversió

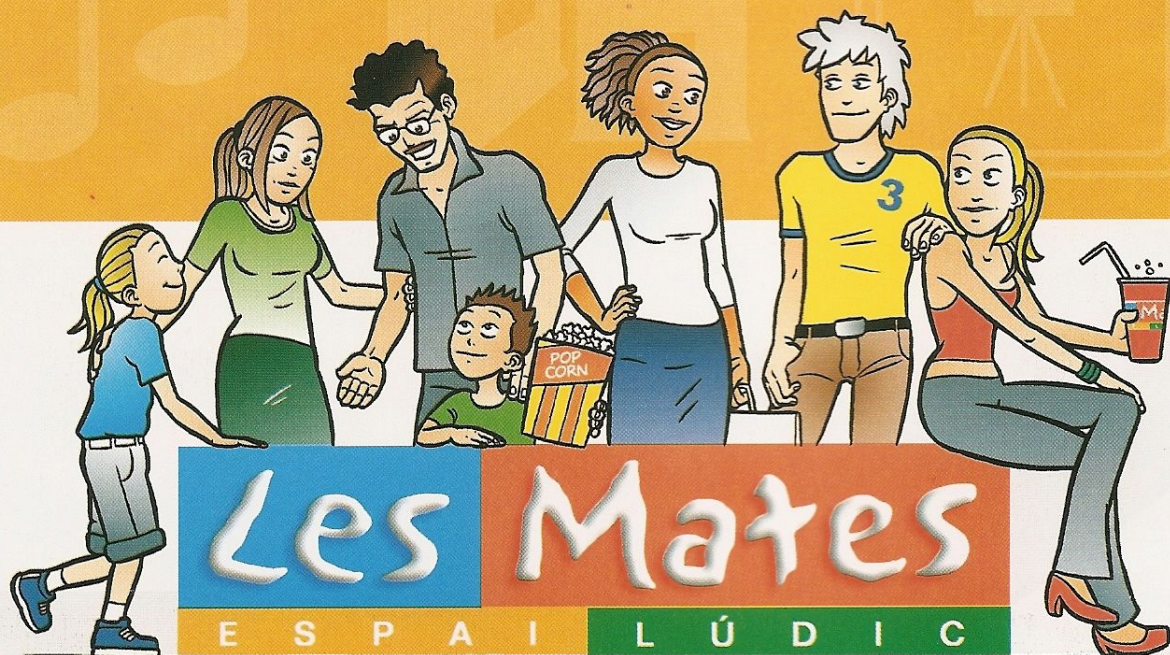
Nits

Activitats

Oci

Entreteniment

Diversitat

Pol. Ind. Les Mates
El Vendrell (Baix Penedès)

www.lesmates.com

☐ Editorial	3
☐ Parlem de castells	4
☐ La sortida dels Nens a Andorra i França del 1953	5
☐ Que cal per ésser un bon casteller	7
☐ A plaça	10
☐ Resum 2003	17
☐ La veu dels Nens	18
Paraula de Nen: Marcel·lí	
☐ Güixens	21
☐ La camisa més turista	24
☐ Properes sortides	25
☐ Societat	26

Equip de redacció

Xavier Inglès, Alfonso González,
Xavier Guardiola

Fotografics

Anna Mañé, Jordi Queralt,
Colla Jove dels Xiquets de Tarragona

Disseny, maquetació i impressió

El Vallenc, S.L. Plaça de la Torratxa, s/n
Apt. 113 - Tel. 977 602 552 / 977600 435
E-mail: elvallenc@tinet.fut.es

Edita

Castellers Nens del Vendrell
Avgda. De la riera s/n
43700 El Vendrell
Tel. 977 662574
e-mail: nens@nensdelvendrell.org - www.nensdelvendrell.org
Dipòsit Legal: T-1.072-03

Publicitat:

Montse Turdiu

Amb el suport de:

AJUNTAMENT
DEL VENDRELL

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

CONSELL COMARCAL BAIX PENEDES

editorial

tot just ara que comença la nova temporada castellera, potser val la pena reflexionar una mica, ara ja amb una certa perspectiva, sobre el que la colla va fer l'any passat. Un any en que vam estrenar un nou cap de colla, en Rodri, i en que vam recuperar, després d'una temporada en blanc, el quatre de vuit. Però, més que descarregar el carro gros, hauriem de destacar les deu torres de set que vam anar completant durant la segona meitat de la temporada, així com la seguretats amb la que que vam bastir la resta de castells de set i mig. Ara bé, aquests números deixen entreveure que, malgrat tenir un potencial tècnic molt important, ens fan falta nous castellers i fer més gran la pinya, per poder treballar amb absoluta seguretats i constància els castells de vuit. La nova junta, plenament conscient d'aquest fet, ha iniciat tota una sèrie d'activitats que pretenen donar a conèixer la colla a tot la gent del Vendrell i la comarca. Conjuntament amb la revista que ara teniu a les mans, enguany també s'ha promogut l'el·laboració d'un programa setmanal de l'actualitat dels Nens a Televisió El Vendrell, tallers de Castells per canalla i una gimcana popular, entre moltes d'altres actuacions. Si a tot això sumem els petits esforços personals que tot casteller pot dur a terme per difondre aquesta activitat, estem segurs que ens espera un futur molt prometedor.

Parlem de castells

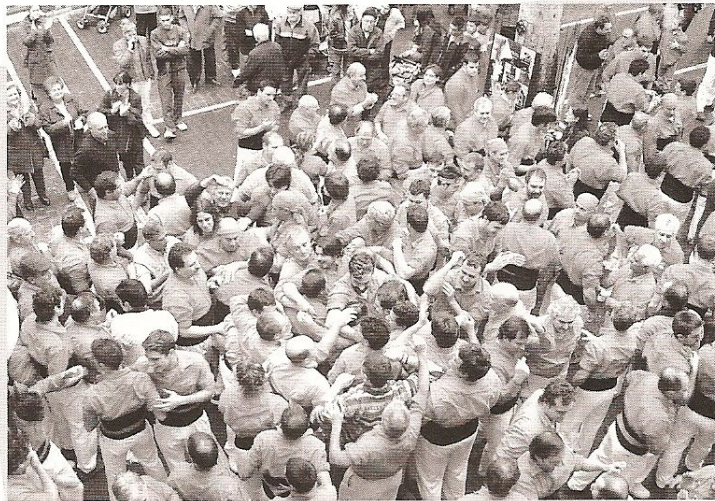
Rodri Sanchez

Ser Cap de colla dels Nens del Vendrell ja és un motiu d'orgull, però encara ho és a més quan un comprova la qualitat, tant humana com castellera, de tots els seus components. També és un motiu d'orgull, evidentment, per la importància històrica de la nostra colla, pel reconeixement del món casteller cap a les nostres aportacions. En definitiva pel que varem ser, pel que som, i hem d'apelar al nostre orgull perquè en un futur se'ns continui reconeixent.

No és una tasca fàcil ja que el nostre objectiu és avançar i l'any passat vam donar-li un fort impuls a la colla pel que hauria de ser aquesta nova temporada: tornar a situar-nos entre les colles de vuit i seguir avançant en un futur.

Els objectius d'enguany són clars: convertir-nos en colla de vuit, és a dir, tenir el quatre de vuit i provar abans d'arribar al final de temporada el tres de vuit, sense oblidar-nos de la torre de set i, confiar en el grup de gent que treballen els pilars per recuperar de nou el pilar de sis.

Si treballem tots junts aquest somni es transformarà en una realitat. Estic convençut que és un objectiu viable i assequible, però s'ha de treballar encara més i millorar aspectes tècnics, perdent la por, que no el respecte, a les actuacions on s'anuncien aquests castells.

Comptem amb una excel·lent canalla però, als assajos ha de venir més gent perquè guanyin confiança i pugin amb absoluta seguretat. També comptem amb un tronc excepcional on, qualsevol dels nostres membres podria pujar en moltes de les construccions de nivell superior que avui per avui realitzen altres colles. Comptem amb un pis de quints compenetrats, que baixen de dossos i d'altres de més veterans que, estic convençut que ens donaran moltes alegries.

Pero amb el que no comptem, és amb una pinya prou nombrosa, i dic nombrosa perquè, la qualitat de tots els que us comprometeu, setmana rera setmana, és fabulosa i us demano que, si us plau, s'ha de continuar així, esperant sumar més persones com vosaltres. El dia que aquesta base, aquesta pinya, sigui més gran, que puguem arrossegar més de cent persones a les actuacions, aquell dia, sense adonar-nos-en, i gràcies a la qualitat abans mencionada, serem colla de vuit i ens plantejarem nous objectius.

Salut i força castells

La sortida dels Nens del Vendrell a Andorra i França del 1953

Salvador Arroyo i Pere Ferrando

La sortida va ser la primera de la història d'una colla casteller a fora de l'estat.

Les actuacions de les colles castelleres fora del seu marc tradicional sempre han comportat certa expectació, tant pels membres de la colla que es desplaça com pels habitants de l'indret visitat, que moltes vegades veuen aixecar castells per primer cop.

Avui volem fer un repàs a una d'aquestes sortides de la nostra colla, en concret la primera actuació dels Nens i de cap altra colla a fora de l'estat, un fet que es va produir l'agost de l'any 1953, quan els vendrellencs van actuar a Andorra la Vella, a la Seu d'Urgell, a Puigcerdà i a Bourg-Madamme, ja a l'estat francès, en els dies 2 i 3 d'agost d'aquell any.

Tenim la sort de que es conserva una detallada crònica d'aquest viatge casteller per terres andorranes, per l'Alt Urgell i la Cerdanya. Un relat que el cronista i col.laborador de la nostra colla, Amadeu Martorell Vidales, conegut amicalment com "el dentista", va publicar en el periòdic local "Vendrell" en dues parts en els números 34 i 35 del 15 d'agost i 5 de setembre respectivament.

L'actuació a Andorra tingué lloc el diumenge 2 d'agost amb motiu de la Festa Major d'Andorra la Vella. Els andorrans inserien en els cartells anunciadors de la festa que l'actuació casteller dels Nens del Vendrell era la "primera vegada a les valls d'Andorra" que es veurien castells. A ban-

da de l'actuació pels carrers de la capital, la exhibició es va centrar en la plaça Princep Benlloch, on a les dotze del migdia els andorrans varen gaudir de l'actuació que es pot consultar a la taula anexa. A Andorra hi troben al Sr. Pascual, més conegut pel "cadiraire" de la Bisbal, del que Martorell esmenta que junt amb el seu cosí "tenen càrrecs oficials espanyols, i ens acompanyaren a tot arreu com a bons bisbalencs que son".

D'aquesta primera sortida a Andorra es coneixen dues fotografies, una primera ens mostra un pilar de cinc i ha estat ja publicada a Mòn Casteller (Vol. II, pàg. 725); la segona, inèdita, és la que publiquem en aquestes pàgines i que ens ha deixat el casteller Jordi Moreno Garcia on ens mostra un pilar de quatre bastit a l'indret conegut per la Creu Grossa, avui avinguda Meritxell de la capital andorrana. El segon és el Jan Gilet, el terç es el Pintao i l'ialeta el Pitu Sant Vicenç.

Pilar a la sortida a Andorra i França del 1953

El mateix dia 2 d'agost a les nou del vespre la colla arribava a la Seu d'Urgell, on també es celebrava la Festa Major. L'actuació, en aquest cas nocturna, es desenvolupà a la plaça d'Espanya, amb uns resultats que recollim a la citada taula annexa. Es va fer nit a la Seu i l'endemà a les vuit del matí "quan la son era molt bona" -recull el Dr. Martorell- es va marxar cap a Puigcerdà, on s'havia d'arribar a la una del migdia "sense esmorzar ningú i amb el profund desig de complir el compromís contret. Però la colla té un bon home i un bon pare; el Jan Julivert feu parar els cotxes vora el riu, buscant un lloc plà i que no hi hagués ni presseguers ni peres, puix els anxenetes i els etc.etc., haurien pogut fer un castell de fruita. Díun sac tregué molts pans grossos i bons i uns quilos de butifarra blanca que després tot fou remullat, no amb aigua del riu que era verdosa, sino amb el vi blanc que contenia una garrafa, suc del Baix Penedès..."

Desdejunats els nostres vuitanta-cinc homes i amb els cotxes de cal Sendrós, es reprèn el viatge fins arribar a Puigcerdà. En ser allí varen voler anar a França, ho consultàren amb l'Alcalde al fer la presentació i els concedeix el permís. A la secretaria de l'Ajuntament els omplen els passaports i l'Alcalde no els vol cobrar les 17 pessetes per barba. Era el primer cop que una colla castellera travessava la frontera, encara que fos per actuar a Bourg-Madame, una població francesa ben a prop de la mateixa frontera. Els castells s'alcen al mig del Boulevard, davant de la casa de l'Alcalde. Martorell, que domina perfectament el francès, car visqué un temps a França, els fa d'interpret.

Finalment l'actuació a Puigcerdà es va produir a la plaça Cabrineti, a les cinc de la tarda d'aquell mateix dilluns 3 d'agost.

Pel què fa a la qüestió econòmica el viatge a Andorra i la Cerdanya i França va costar a la colla 12.500 pessetes comptant sols el cost del transport. A més del cost de la manutenció i dormint una sola nit, a la Seu d'Urgell, en fondes i cases particulars. Per finançar el viatge s'havien recaptat un total 6.500 pessetes, de manera que hi va haver un dèficit de 6.000 pessetes que la colla "pensa equilibrar amb altres actua-

cions"-segons Martorell-. Per fer-nos càrrec de les quantitats econòmiques en el context de l'època direm que, per exemple, per actuar a Igualada aquell 1953 es va cobrar 6.000 pessetes i a Vilafranca per actuar sols el dia 30 es varen cobrar 6.500 pessetes. La qüestió econòmica era i és encara avui el gran maldecap dels dirigents d'una colla castellera.

De l'anecdotal del viatge, el Dr. Martorell en recull de verdes i de madures. Una de les verdes és el comentari d'una jove andorrana de 18 anys que va dir que "tots aquests homes que fan castells, son lletjos"; com a resposta el Dr. Martorell explica que "crido aleshores a l'Ollé i al simpàtic Pigallet invitant-los a fer un cigarret. Al veure'ls contents i somriure de ben aprop, feu la bonica damisela un gest de rectificació".

A Puigcerdà, comenta Martorell "un grup de francesos i dones amb pantalons llargs, fumant cigarrets, em digueren: aquests homes son replegats de circ que ara sí entrenen fent filigranes a tot arreu" (!)

A La Seu d'Urgell en sentir tocar les gralles comenten que "aquesta música basca es molt agradable". A Bourg-Madame a una dona francesa, lletja i esquerra (ja la podria haver triat millor, el dentista!!) a la pregunta de «¿que li ha semblat senyora, això dels castells?» ; respon sense compliments "Vagi home, es la bestiesa més gran que he vist".

Un avi andorrà, en canvi, d'aquells que encara portaven la barretina, s'esplaiava en veure per primera vegada els castells: "Aquesta gent, senyor, encara conserven la fortitut dels nostres avis. M'hauria sapigut greu morir sense veure'ls actuar."

CASTELLS:

2-8-1953 · Andorra la Vella: Pilar de cinc de salutació, Tres de sis per sota net, Quatre de set amb agulla Tres de set, 2 Pilars de cinc, Torre de sis amb figuereta, Pilar de cinc al balcó.

2-8-1953 · La Seu d'Urgell: Intent desmuntat del Quatre de set, Tres de set Quatre de set amb agulla, Pilar de cinc per sota, Torre de sis amb figuereta i Pilar de cinc.

3-8-1953 · Bourg-Madame: Quatre de set, Torre de sis amb figuereta, Pilar de cinc per per sota, Pilar de cinc.

3-8-1953 · A la frontera: Dues torres de sis

3-8-1953 · Puigcerdà: Quatre de set net

Que cal per ésser un bon casteller

Xavier Inglès i Bo

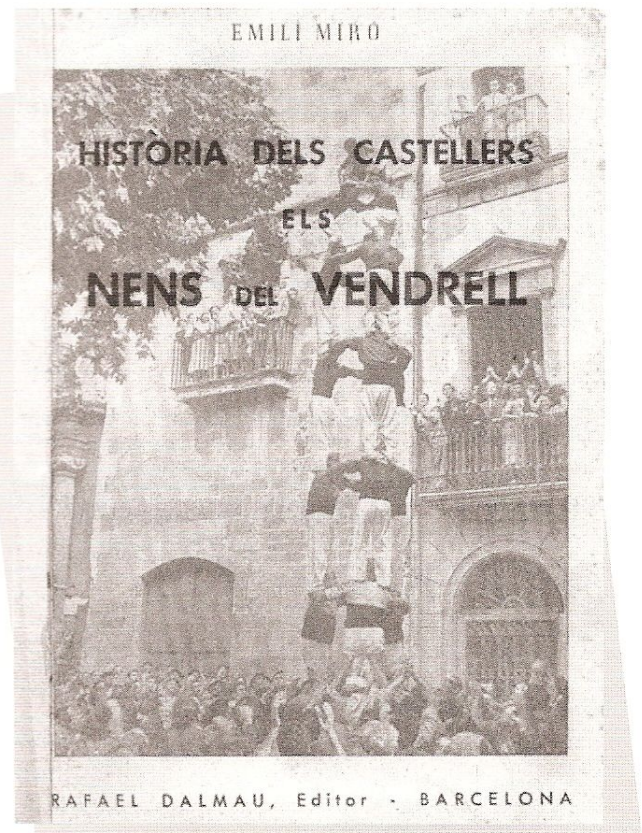
Rellegint el llibre de l'Emili Miró "Història dels Castellers els Nens del Vendrell (1927 - 1957)", em va tornar a sobtar el títol del capítol "Que cal per ésser un bon casteller"; en aquest capítol apart de les al·lusions a algun comentari poc encertat d'algun historiador del món casteller dels anys quaranta, és interessant tenir en compte alguns comentaris que fa sobre aquesta pregunta a que fa referència el títol del capítol. Ell, l'Emili, evidentment respon a la seva pròpia qüestió. Diu textualment:

"Un casteller no es pot improvisar. Hom no pot escollir un atleta i dir-li que pugui al terç o al quart del castell de vuit; amb tota la seva fortalesa, no hi ha dubte que fracassaria. Cal que el casteller baixi del pom de dalt i, a mesura que es va fent gran, vagi baixant de pis. Només llavors trobarà la posició justa i sabrà les -bromes- que gasta el pis que a ell li toca defensar, i aprendrà de superar-les".

No li manca raó a l'Emili, fer de casteller de ben petit i baixar del pom de dalt va acumulant un bagatge casteller molt important i des de la inconsciència dels, o avui dia, de les anxanetes que aprenen sense saber-ho pel sol fet d'assajar o pujar als castells, a la consciència del saber el que es fa quan s'arriba a pisos de quints per avall, fa que aquests castellers i castelleres tinguin una formació natural.

Ara bé en aquestes últimes dues dècades cada vegada ha costat més trobar canalla o més ben dit pares que deixin que els seus fills o les seves filles pugin als castells i que els pocs que han passat pel pom de dalt en entrar a l'adolescència, amb totes les

oportunitats de lleure que hi ha en les poblacions, la majoria ha fugit trobant aficions diverses sense tan de compromís; tot això ha obligat a anar creant castellers i castelleres dels pisos inferiors (quarts, terços, segons...). Aquest fet no ha volgut demostrar en cap moment que la teoria de l'Emili Miró, per a mi, no sigui la més encertada però els temps han canviat, canvien i canviaran amb més celeritat i l'adaptació per sobreviure és fonamental.

Història dels Castellers els Nens del Vendrell (1927 - 1957)

AUTOCARS POCH

Apartat de correus, 197

Tel. 977 660 240

Fax: 977 660 281

EL VENDRELL

E-mail: autpoch@teleline.es

Sempre
al costat
dels Nens

Entrat en la lectura casteller i acabat de llegir aquest capítol no me n'adono que fullejant vaig a parar a un altre on trobo una paràgraf que ajuda a completar "el ser un bon casteller" ja que el que hem dit anteriorment era a nivell tècnic. Aquest paràgraf diu textualment:

"No és pas per atzar que el Cap de Colla es troba amb conflictes difícils de resoldre, a causa d'aquesta força envoltada de misteri que empeny el casteller devers el castell..."

És per això que aconsellem als castellers que no crebantín mai les ordres del Cap de Colla i que escoltin els seus assenyats raonaments, quan tracta de dissuadir-los d'alguna empresa temerària. Ell és el més capacitat i sap allò que convé a la colla i el que pot fer cada casteller. Només ell ha d'ésser l'estrateg que ha de dictaminar el moment oportú de prendre l'ofensiva d'un castell, quan veurà probabilitats d'èxit, o fer marxa enrere, si així ho creu pertinent".

Els castellers i castelleres podem tenir moltes ganes de fer o de pujar a algun castell però l'Emili té raó en el fet de creure el Cap de Colla. Ell representa tota la colla i en el moment d'estar a plaça hi ha d'haver una veu que prengui decisions i una persona que aguantí i suportí la responsabilitat que comporta tirar endavant els castells.

Hi ha coses que no canviaran mai i que sempre perduraran: el sentiment, les emocions, l'amor cap als castells de les persones que han convertit aquest folklore en una part important de la seva vida, sacrificant sense intencionalitat hores de lleure i hores de casa seva, per això vull acabar amb unes paraules de l'Emili Miró que il·lustren aquests sentiments: "El castell, per al casteller, és com una imatge perfecta que ell serveix amb totes les forces del seu cos i adora amb tota l'ànima. Així que s'arreglen els baixos d'un castell, el cor del casteller li bateja amb més força, i sent un

neguit i un formigueig a la sang. Són les defenses ancestrals, que, adormides suava, es desvetllen; és la crida anunciant a totes les forces del cos que el gran moment s'aransa; és l'abandonament total d'amor i sacrifici, i aquest estat d'ànim es farà encomanadís així que l'espiguet de la gralla desgrani les primeres notes agudes i heroiques de muntar-se el castell. Llavors es fon dran es una sola personalitat i es formarà la gran germanor de tots els cors en una sola ànima: l'ànima intrèpida i perenne de la nostra raça".

Els Nens del Vendrell fan ofrena de la Medalla d'Or a l'Emili Miró (5 de maig del 1991)

A plaça

Crònica de les últimes actuacions

CRÒNICA DE LES ÚLTIMES ACTUACIONS

El Vendrell, 12 d'octubre. Santa Teresa.

Tal i com marca la tradició la diada de la Fira és l'actuació més important de l'any i el moment de mostrar a la plaça Vella la feina feta durant tota la temporada. Aquest any es va donar la circumstància que la colla Nova no va actuar per aquesta diada, de manera que, a més de la colla Joves dels Xiquets de Valls (que des del 1992 no han deixat de venir per la Fira), enguany va actuar també la colla Jove dels Xiquets de Tarragona.

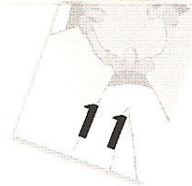
Torre de set en primera ronda per la Fira

Les previsions meteorològiques no anunciaven res de bó i l'amenaça de pluja es va fer ben present des de bon matí. A

plaça, vam començar amb la torre de set. El bon bagatge de torres d'aquesta temporada i la confiança que li hem agafat eren dues bones raons per fer-la com a primer castell. Tot i això, els nervis ens van passar factura i la canalla es va fer enrere ja que no ho van veure clar. En ronda de repetició, ara sí, vam completar la torre de set, la setena de la temporada. En segona ronda vam provar el quatre de vuit. Havent-lo descarregat feia un parell de mesos a Barcelona, era el moment de fer-ho a la plaça Vella davant la nostra afició. Malauradament, i tot i les bones proves fetes a l'últim assaig, no es va poder carregar i va caure amb els dosos col·locats. Amb la moral una mica tocada, ja que tots confiàvem a descarregar-lo, i fins i tot s'havia parlat de la possibilitat de provar el tres de vuit en cas de fer el quatre, la colla va descarregar el quatre de set amb l'agulla, ja sota una intermitent pluja. Les condicions meteorològiques van fer, doncs, que s'acabés la diada sense una tercera ronda i amb un parell de pilars de cinc de comiat.

Quatre de set amb l'agulla per la Fira

La colla Joves dels Xiquets Valls, que malauradament no passa pel seu millor moment de forma, ens va obsequiar amb un carro gros força treballat. La Jove de Tarragona, per la seva banda, en la seva primera actuació a Santa Teresa, va venir a donar el màxim del seu repertori a l'afició vendrellenca provant de repetir la seva millor actuació de la temporada. La sort, però, tampoc els va acompanyar i malgrat la magnífica torre de vuit que van descarregar en primera ronda, no van poder amb la catedral, el cinc de vuit, en la segona.

**Sitges, 19 d'octubre.
Diada de la colla Jove
dels castellers de Sitges.**

La pluja semblava voler marcar el compàs de l'últim tram de temporada. Aquest any serà recordat pel gran nombre de diades que s'han hagut de suspendre per culpa de l'aigua (Santa Úrsula a Valls i la diada dels Minyons a Terrassa, entre d'altres). Els Nens també vam rebre la nostra dosi de pluja, primer per la Fira, i el cap de setmana següent, a Sitges. La diada de la colla Jove dels castellers de Sitges es va traslladar, a última hora, al pavelló poliesportiu de la ciutat. En aquest ambient tan descafeïnat, la colla va descarregar un tres de set en primera ronda i la vuitena torre de set en la segona. Val a

dir que aquesta és la primera i única torre de set que els Nens completen sota cobert. Entre que la diada va començar força tard i que també es va allargar bastant, per la tercera ronda només quedavem els justos per fer un pilar de cinc i gràcies. Això sí, vam fer una prova interessant de pilar de sis amb el Paco parant a baix i el Basilio i l'Alba de segon i terç respectivament.

La colla amfitriona va provar, sense èxit, el carro gros. Una llàstima ja que l'havien anat treballat tot l'any amb bones maneres.

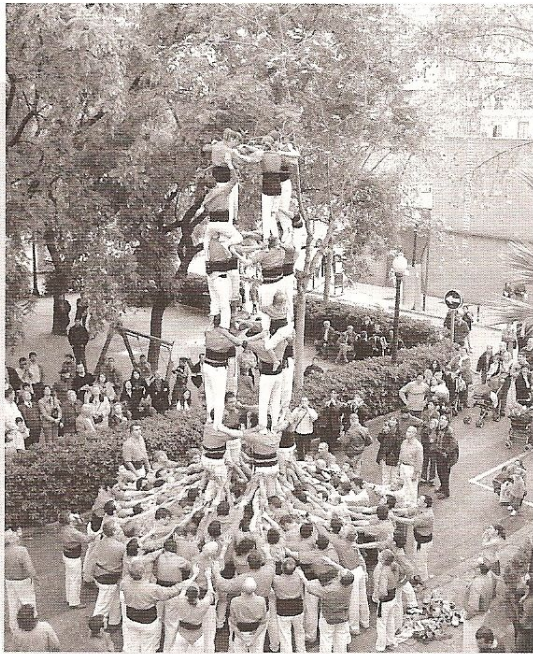
**Barcelona, 9 de novembre.
Festa Major de Sant Martí
de Provençals.**

Al novembre, tot enfilant el final de temporada, ens vam desplaçar de nou a la capital, Barcelona, per actuar a la Festa Major de Sant Martí de Provençals conjuntament amb els castellers de Barcelona. En primera ronda, la tècnica va decidir que aquesta podia ser l'última ocasió de provar el quatre de vuit, després de l'ensopagada de la Fira. Després de desmuntar un parell de peus, el castell va tirar amunt, tot i que la poca gent que duiem no garantia un pinya prou compacta. Amb els quints posats, es va decidir desmuntar el castell. A aquestes alçades de la temporada no calia assumir riscos innecessaris.

Coques - Pastisseria

CA L'ALTET

Nord, 3 - Tel. 977 660 809 - EL VENDRELL

Intent desmuntat de Quatre de vuit a Barcelona

Si una cosa es va fer palesa aquell dia, va ser que cal una feina disciplinada a l'hora de planificar i muntar un peu de quatre de vuit. Una feina que de ben segur podríem dur a terme si fóssim més gent als assajos. Tot i l'entrebanc, en segona ronda vam plantar la novena torre de set i, en la tercera, un tres de set. Vam acabar carregant un pilar de cinc.

Torre de set descarregada a Barcelona.

Per la seva banda, els castellers de Barcelona, sens dubte una de les colles revelació de la temporada, van fer la clàssica de vuit i van finalitzar, en un ambient festiu, amb vuit pilars de quatre simultanis.

El Vendrell, 15 de novembre. Sant Zacaries, actuació de les Nenes.

En les últimes temporades, per Sant Zacaries, no era estrany veure algun castell i pilar fet exclusivament per noies. Aquest any, el repte era sens dubte més important: fer una actuació completa de castells femenins.

Quatre de sis amb l'agulla de les Nenes del Vendrell

Dit i fet, el dissabte 15 de novembre, les Nenes del Vendrell es van presentar a la Rambla, amb la camisa i el seu nom cosit a l'esquena en un rectangle blanc, a la manera dels Nens del Vendrell de finals dels seixanta i setanta. Aquell dia es van descarregar sense problemes un cinc de sis, un quatre de sis, un tres de sis i es va acabar amb tres pilars de quatre simultanis. Tota una demostració del bon planter de castelleres que tenim a la colla!

Cinc de sis de les Nenes del Vendrell

El Vendrell, 16 de novembre. Sant Zacaries.

Finalment va arribar l'última actuació de la temporada, la diada de la colla, Sant Zacaries. En un ambient ja distès i més aviat festiu, la colla va actuar a la plaça Vella conjuntament amb els reagrupats Minyons de l'Arboç. En una diada en que es procura que pugin el màxim nombre de castellers no habituals possibles, es van fer quatre castells, una quatre de set amb l'agulla, un cinc de set, un quatre de set i, per completar la bona temporada que enguany havíem fet, la que seria la desena torre de set (curiosament, la més treballada de totes).

Desena i última torre de set de la temporada per Sant Zacaries

Cinc de set descarregat per Sant Zacaries

**CAFETERIA
HAMBURGUESERIA**

**ESPECIALITATS
FLAUTES
TAPES CASOLANES
HAMBURGUESES
TAMBÉ PER A EMPORTAR EXCEPTE FESTA MAJOR**

La Rambla, 29
Tel. 977 664 346
EL VENDRELL

Vam acabar amb un parell de pilars de cinc, un d'ells dut al balcó. En acabar l'actuació tota la colla es va desplaçar al restaurant Xaloquell, on es va celebrar el dinar de germanor amb el que donàvem per acabada la temporada.

Per la seva banda els Minyons de l'Arboç, van aprofitar la diada per mostrar les seves bones maneres (i bon nombre de castellers) fent el quatre de set, entre d'altres castells. Un molt bon registre si tenim en compte que es tracta de la seva primera temporada, després de la seva recent reagrupació.

Dos pilars de cinc per acabar l'última diada de l'any

C/ Montserrat, 18
Tel. 977 666 874
EL VENDRELL

PASTISSERIA - DEGUSTACIÓ

Obert tots els dies de 7,45 a 10.00 h.

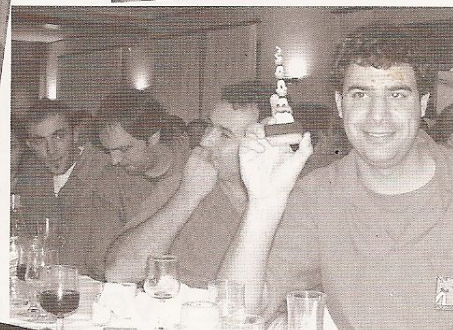
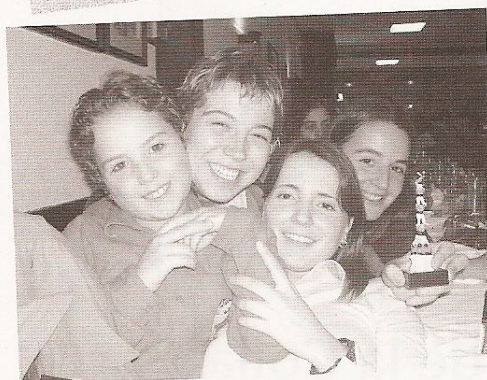
altès

1.910

Plaça Nova, 17
Tel. 977 66 02 66

43700 EL VENDRELL
(Tarragona)

**ROBA DE CASA - CORTINES - TEIXITS
CONFECCIÓ PER A HOME - VESTUARI PROFESSIONAL**

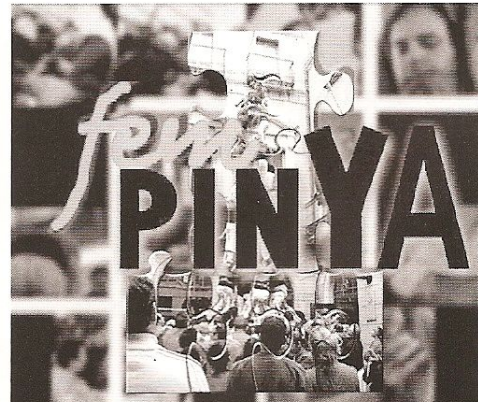
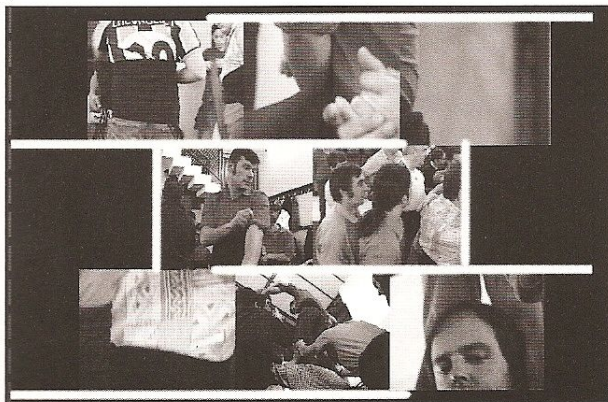

fem PINYA

Un programa setmanal a Televisió
El Vendrell sobre l'actualitat de la Colla

No te'l perdis!

CADA DIVENDRES a les 9.30 i
DISSABTE i DIUMENGE amb MULTIDIFUSIÓ

**Nens
del Vendrell**

Resum estadístic de la temporada

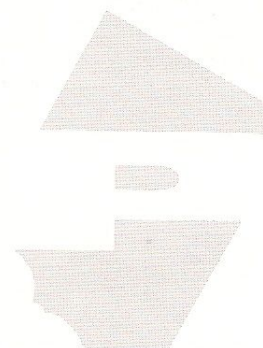
	DESCARREGAT	CARREGAT	INTENT	INTENT DESMUNTAT
Pde4	22	0	0	0
Pde4cam	2	0	0	0
Pde5	29	2	0	1
Pde5cam	1	0	0	0
2de6	7	0	0	0
2de6n	1	0	0	0
2de7	10	0	0	4
3de6	4	0	0	0
3de7	17	1	0	2
4de6	3	0	0	0
4de6a	8	0	0	0
4de7	8	0	0	4
4de7a	9	0	0	0
4de8	1	0	1	1
5de6	4	0	0	2
5de7	5	0	0	2
Total: 151 castells	131	3	1	16
Percentatges	86.75 %	1.99 %	0.66 %	10.60 %

**MARBRES
PRATS**

Llars de foc
Escales Cuines Banyes Façanes
Làpides Panteons Treballs artístics

Oficines exposició i taller
Ctra. de Tarragona, 20
Tel. 977 66 03 12
Fax 977 66 41 63
43700 EL VENDRELL

La veu dels Nens

Un motiu per ser casteller...

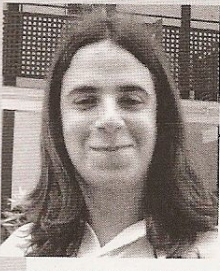

José Balaguer

Per l'ambient i la gent de la colla.

Valentí Ferrer

Perquè m'agrada. Els castells han format part de la meua vida. Els he viscut des de petit i podríem dir que és com un element de la meua vida.

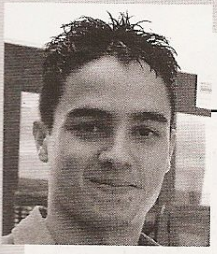

David Sánchez

Por muchas cosas. Llevo aquí desde pequeño y he crecido con la colla

Iván Sánchez

Era una afició que tenia el meu pare i sempre m'havia agradat veure'ls. I quan vaig tenir l'oportunitat de fer-ho no m'ho vaig pensar dues vegades.

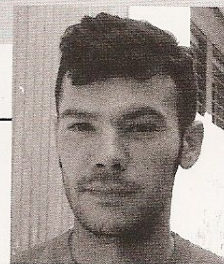

Gerard González

Quan tenia set anys, el Ricardo em va dir de venir i des d'aquell moment m'he enganxat. A més ara tinc un repte, poder fer el quatre de vuit!

Joan Prieto

Per la gent i els propis castells

Jordi Queralt "Crossa"

Pels post-assajos i les pre- i post-sortides.

Xavi Soler

Pels castells mateixos i les amistat que hi fas.

Susanna Martínez

Per l'afany de superació

Jordi Porta

Pel bon ambient. Som una colla d'amics que ens ho passem d'allò més bé.

Marta Vidiella

Perquè m'agraden els castells i els he viscut des de petita.

Sandra Llorens

Per conèixer gent i fer colla.

Jaume Musté

Per fer país i per fer vida de poble.

Iris Sánchez

Perquè m'agraden i porto des de petita fent-ho.

Melisa Pardo

Por que me gusta y de pequeña los veía y me gustaban.

Irina Giménez

Perquè el meu pare ja en feia quan jo era petita. Ell em va engrescar i ara m'agrada molt.

Alina Keresztesi

Perquè m'agrada i és molt guai!

Yolanda Pedraza

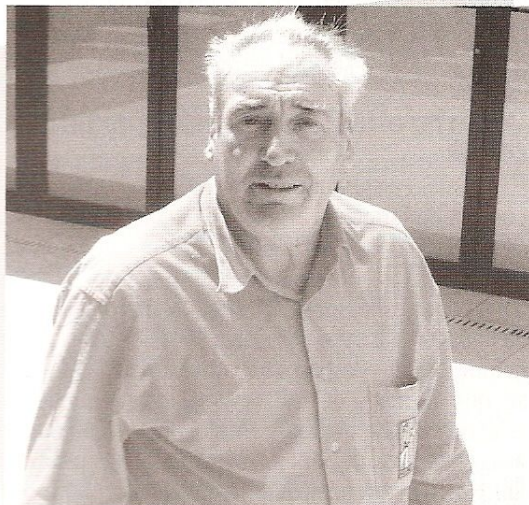
És divertit i m'agrada i a més pujo.

Paraula de Nen

Marcel·lí Güixens

En Marcel·lí va néixer al Vendrell fa seixanta-set anys. De ben jove ja va començar a fer castells i des d'aquell moment mai ha deixat la colla. La seva constància i amor per la colla ha estat reconeguda recentment, quan al dinar de Sant Zacaries del 2003 li va estar atorgada la insígnia d'or dels Nens del Vendrell. Tot un motiu de satisfacció pels que hem tingut l'oportunitat d'aprendre a estimar la colla al seu costat.

A què et dedicaves de jove?

Amb nou anys anava casa per casa repartint la llet. Llavors anava al col·legi a les monges (aquí a la plaça Pep Jai). Després vaig treballar a una casa de bicicletes, un any de manobra, i quan vaig plegar, vaig treballar dotze anys a cal Miret, els de les rajoles...

I quines aficions tenies en aquell temps?

Al 46 o al 47 amb nou o deu anys ja vaig anar als castells tot i que a casa no volien. Allà al club esportiu, on hi ha ara l'esplanada del Tívoli, hi havia un grup de socis, que encara molts són vius, que feien una diada que li deien el dia del club i feien castells. Allà vaig començar. Aquells anys també em va entrar l'afició de la bicicleta, i corria alguna cursa a velòdroms, com a amateur. Anàvem a Mataró, Barcelona, Tortosa, Lleida, Igualada, Vilafranca... Hi havia moltes sortides per fer castells que s'anava en autocar i jo anava en bicicleta.

Arribaries ofegat...

No, no...si per exemple anàvem a Reus a fer castells, jo en bicicleta, i així feia les dues coses. Arribàvem a plaça, fèiem els castells que fèiem i cap a casa un altra cop en bicicleta.

Ah! I també vaig tenir una època que anava al Ball de bastons. Llavors feia bicicleta, castells i ball de bastons. Què us sembla? (riu)

Déu n'hi do! I de què feies a la colla?

Jo de pujar, pujar, vaig pujar de dosos. Després em van provar a un quatre de set a la rambla, això era al 48, per fer de quints i també pujaven el Nicolàs, l'avi del David, l'Alfonsito i, poder, l'Óscar. Era una prova de quatre vuit, però quan el van fer allà a la carretera jo ja no vaig pujar. També vaig pujar al quatre de set, al cinc de set a l'antiga... I quan vaig créixer, ja vaig fer sempre d'agulla.

Així que portes a la colla...

Des del 46 o el 47. Molts anys! A casa, ma mare no volia que fes castells. Ella treballava al Tívoli: netejava el cine, rentava gots... La primera sortida que vaig fer va ser a Igualada. Llavors sortíem al migdia i estàvem un parell o tres de dies. Aquell dia em va venir a buscar el Jan, que ja tenia tota la roba preparada al cotxe, però jo no podia pujar si no volia ma mare. Llavors van a parlar amb ella el Jan, el Gual pintor i l'Emili Miró i tant van insistir que aquella va ser finalment la meua primera sortida oficial.

Quan vas ser cap de colla?

No ho recordo de memòria. Jo vaig ser tres vegades cap de colla. Les dades són aquí (i ens assenyala un panell que hi ha a la sala de reunions amb tots els caps de colla dels Nens del Vendrell. El Marcel·lí va ser cap de colla els anys 1978-81, 1984-89, 2000-02).

Cada vegada ha estat igual? Has notat moltes diferències?

La vegada que vaig tenir més por de ser cap de colla va ser la primera. Hi havia uns castellers que pujaven a tots els castells i manaven molt. Era problemàtic. Vaig tenir el recolzament de l'Óscar i d'algú més. El Pep Jai també em va ajudar molt. Recordo que el dilluns, després de la reunió que vam fer a la Sindical un dissabte on en em van nomenar cap de colla, vaig anar com cada matí al bar que portava el pare de la Carne Traveria, on anàvem tots els castellers a esmorzar, i el Pep Jai em va dir: «Marcel·lí t'han donat un barco que està tot foradat, si necessites algún suport compta amb mi».

I com és que vas acabar de cap de colla?

M'hi vaig trobar. Com que anava a tot arreu amb ells, el Jan em va ficar de junta de ben jove i sempre havia estat de junta. Bé, ho vaig deixar de ser quan va entrar l'Ollé, però no vaig deixar de fer castells. Així que un dia em vaig trobar de cap de colla. També he de dir que m'agradava. Vaig estar un any o dos de cap de colla. Una vegada vaig ser cap de colla quatre o cinc anys, del 84 al 89. I després una tercera vegada.

Quina ha estat l'alegria més gran amb la colla?

Home, l'alegria més gran amb la colla va ser el concurs de Tarragona al setanta. Guanyar el concurs de Tarragona. Jo recordo que quan era canalla es va fer un concurs aquí al Vendrell amb la Muixerra de Valls i dues colles més. El Vendrell va perdre, perquè va carregar el quatre vuit, llavors els de Valls van fer la torre de set. Aleshores tenia més punts la torre de set que el quatre de vuit. Ara més recent també ha estat una alegria una cosa amb lo que no comptava; això de la Creu de Sant Jordi quan jo era cap de colla. Hi ha molta gent que ha treballat durant molts anys pels Nens del Vendrell i em va emocionar molt que em toqués a mi anar a buscar aquest reconeixement com a cap de colla.

I el disgust més gran?

Oh! el disgust més gran... el que es pensa que es ve al castells per disfrutar... si que disfrutes, però son molt pocs moments. Quan ets cap de colla, si un diumenge a plaça va bé, si que disfrutes, però el dilluns ja tornes a patir fins que... S'ha de dir que és una feina que és una mica soferta.

Hi ha molta diferència entre la colla d'ara i la de fa uns anys?

I tant, i tant. Primer, aquella gent d'abans no reparaven en res: si havien d'engegar a algú, l'engagaven; si no es presentaven, no es presentaven. El Jan tenia la mà trencada per anar a buscar la gent i els convencien; potser estaven enfadats però els convencien i un cop allà, se'ls hi passava. Ara la gent són més persones.

Els d'ara tenen més feina i els d'abans podien complir més, perquè hi havia quatre sortides a l'any i ara hi ha trenta sortides i és més difícil complir amb totes.

Els d'abans disfrutaven més, feien castells a plaça i anés bé o malament la cosa, després tots junts marxàvem a dinar i ens ho passàvem molt bé. Ara, en canvi, acaba l'actuació i tots volem marxar corrents cap a casa. Jo no ho recrimino això, la gent té les seves obligacions: estan casats, tenen canalla, la feina. Abans això no comptava tant.

Abans, les sortides es feien entre setmana, però ara tot es fa en diumenge. Això abans no era cap problema, perquè la gent treballava al camp o de mà d'obra. No hi havia tantes fàbriques i no s'havia de

demanar permís. Ara tot és diferent. Recordo, que una vegada vam tenir que anar a una fàbrica del Vendrell, cal Constantí -que feien neveres-, d'on venien cinc castellers i un timbaler per demanar permís per anar a Vilafranca. El Jan va parlar amb l'amo i aquest senyor va dir: «Aquesta gent necessites? Així hauré de tancar i fins i tot jo vindré» i va tancar la fàbrica.

Com s'ho feien abans per fer quatre sortides a l'any i fer castells tant importants?

El Gual sempre tenia set o vuit canalles a la porta del seu taller de pintura a la Rambla i per una pesseta anàven allà i al Jan això sempre li anava bé. Quan s'acostava la Festa Major, el Jan engrescava la gent pels assajos i sempre feiem castells de set i només alguna vegada es feien castells de vuit.

Recordo una vegada, que el Jan va dir que segons què féssim per la Festa Major ens llogarien per anar a la Bisbal i és que llavors no ens llogaven fins que no veien que podíem fer. A un assaig, vuit dies abans d'anar a la Bisbal, sense saber si ens llogarien, vam fer una prova de quatre, una prova de torre de set i finalment el Jan va dir: «Vinga va! Que provarem el tres de vuit» i pim, pam, pim, pam al Jan se li acudeix fer passar la cassola i el castell va anar. Llavors els de La Bisbal van dir endavant i després el dia de l'actuació no vàrem fer res. Va caure tot! (riu)

De tots els castells que has fet, quin és el que més t'agrada?

El tres de vuit. Tots són macos, però el tres de vuit és el que més m'agrada. El tres de vuit del cinquanta-un (el primer tres de vuit descarregat al segle XX)... aquella plaça semblava que rebentés, la gent picava de peus i tot. Ara és diferent. De fet, el següent que vam fer, el de l'any seixanta, ja va ser diferent.

Quin castell t'agradaria veure fet per la colla?

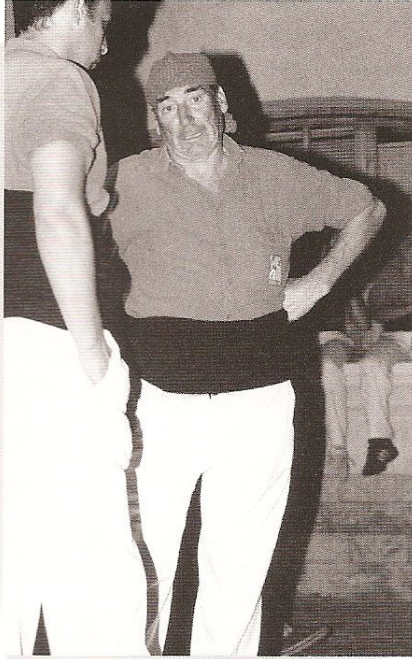
El cinc de vuit. El vam provar dues vegades... La gent hi era per fer-lo, però potser vam anar massa depressa.

I tu creus que el veuràs?

Penso que no. Tant de bo! Si jo hagués de donar alguna cosa per veure-ho, ho donaria, però...

Dels castells que tu has vist a plaça, quin t'ha impressionat més?

El tres de deu que van fer els de Terrassa. Aquella canalla es va despenjar des de dalt de tot i va ser com si no passés res. Això per una colla és molt complicat. I després tornen a tirar-lo i el descarreguen. Quan ho veus, penses: aquesta gent d'on surt? D'una altra galàxia? O què? Per fer un castell de vuit aquí al Vendrell, sempre hem hagut de bregar, sempre, eh? mai va ser fàcil. L'any que en vam fer més, en vam fer vuit.

La plaça castellera que més t'agrada...

Mira, vols que t'ho digui francament? La plaça més castellera per a mi és la plaça del Blat. A la plaça de Vilafranca hi van més colles, però a Valls hi ha més serietat i més tarascades; les caigudes també fa més castellera... però que ningú prengui mal, eh?

A banda dels Nens, quina colla t'és més simpàtica?

Jo, si no haguessin existit els Nens, hagués anat amb els Bordegassos de Vilanova. Per mi han estat sempre una colla molt oberta pels Nens.

Com veus els Nens d'ara?

Home, hi ha molts bons castellers, però han de venir més als assajos. El problema més gran que veig ara és al pis de terços. No tenim recanvis i si falla un llavors estem desamparats. No em sabut renovar aquest pis. Els que han baixat no han tingut continuïtat a la colla. Si alguns dels que han marxat, encara hi fossin... Mare de Déu!

Que creus que hauria de canviar perquè la colla fes aquell salt que sempre està a punt de fer, però que després...

Més continuïtat als assajos. Tenim la gent, però no hi ha continuïtat i recanvis als pisos.

Però l'afició castellera al Vendrell, realment existeix?

Hi és, però la tenen més per les altres colles de fora que fan castells de nou pisos, que per la colla del Vendrell. Són gent que no han volgut continuar com a aficionats dels Nens. El dia que surt tot bé, maco; però el dia que no surt bé, tot és menyspreu.

Trobem a faltar veterans...

I tant. Recordo l'any passat aquella sortida a la Selva del Camp que també venia la Vella de Valls. Nosaltres érem pocs castellers i ells també, però la diferència és que, a més, venien vint o trenta veterans. Nosaltres patint per fer castells de set i ells, en canvi, amb el recolzament que tenien no calia que es refiessin de ningú. Només calia que s'arrambés la gent gran que portaven. Ara, també he de dir que sempre ens hem tingut que refiar dels altres, fins i tot per fer la torre de vuit.

Així, el problema de gent sempre ha existit?

I tant! El Jan Julivert va fer més d'una sortida amb el que ell anomenava l'escamot. Saps el que vull dir? quinze o vint castellers. Si per la festa Major la cosa anava bé, llavors s'engrescava més gent i a Vilafranca fèiem el màxim: torre de set i quatre de vuit.

Alguna cosa curiosa que t'hagi passat amb la colla?

Curiosa, ara no en recordo cap, però d'equivocació sí que en recordo una. Quan era cap de colla, a Llorenç amb un cinc de set, arrien la canalla amunt i jo, mirant, mirant, penso: «si no hi és la cassola» i dic, «baixeu!». I resulta que el Dani, la cassola, ja era a dalt! El castell es va desmuntar i ningú entenia que va passar. Em vaig equivocar.

Una altre vegada tornàvem en bus d'una sortida i hi havia un nen, un tal Barrero, que ja se la tenia amb el xofer cada matí quan el portava a escola, i es van tornar a discutir. Llavors el xofer es va enfadar i va portar l'autocar al cuartelillo de la Guàrdia Civil amb tothom a dins.

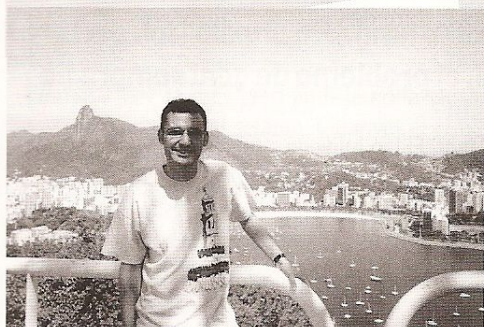
I aquesta temporada que comencem ara, com la veus?

Nosaltres el que hem de fer són els castells de set ben fets i després ja veurem com sortiran els castells de vuit. També compto amb la torre de set. Pensa que la torre de set vam estar deu anys sense fer-la i mira ara! Tenim una gent perfecte per fer-la! Tenim una torre de set bonica i seria una llàstima que la perdéssim. Mai havíem tingut tanta canalla vàlida per fer castells com ara i això també em fa ser optimista. Ara bé, me n'oblido de fer el tres per sota, perquè s'ha d'assajar i no ho fem, tot i que tenim la gent ideal.

Per acabar, creus que la colla pot plantejar-se noves construccions?

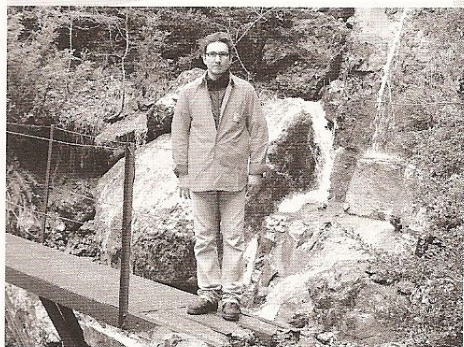
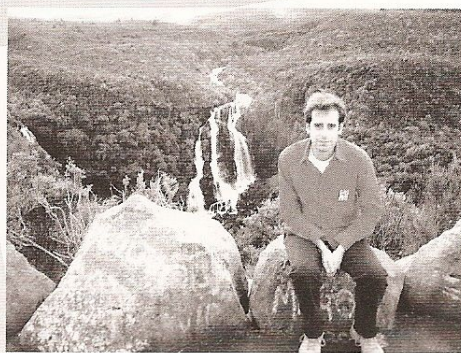
El pilar de sis es podria fer. La gent adequada hi és, però falta que en tinguin ganes i vulguin assajar-ho. És una qüestió de tres mesos de constància amb quatre persones, sempre les mateixes. I quan el tens, ja pots posar la canalla.

La camisa més turística

▷ L'Alfons González va marxar de gresca (ell insisteix dient que va anar-hi a fer feina) a les platges brasileres. A la foto, llueix una samarreta de la colla a Rio de Janeiro.

Aquest estiu l'Oriol Mercader es va perdre un bon tram de temporada perquè ens el van enviar a Nova Zelanda (on per cert era hivern). Tot i això es va emportar la camisa per fer-se la foto, en un paratge entre Roturoa i Napier.

▷ En Jordi Hernandez ens envia una foto d'un exemplar de Nen del Vendrell des del parc nacional d'Ordesa, a Osca.

Dolomias Juncosa, S.A.

DOLOMIAS Y ARIDOS

OFICINAS: C/Cerdanya, 8

Tel. y Fax: 977 66 01 63 - 43700 EL VENDRELL

FABRICA Y LABORATORIO:

LA JONCOSA DEL MONTMELL - Tel. 977 68 83 29

Properes sortides

DATA	HORA	POBLACIÓ	MOTIU	ALTRES COLLES
6/6	13:00	El Vendrell	78 anys	Joves Valls / Minyons Terrassa
13/6	13:00	Valls	Pati	Joves Valls
15/6	20:30	St. Salvador	Auditori	Amb els Diables
24/6	19:00	Coma-ruga	Turismar	
27/6	18:00	Calafell Pla.	Festa Major	Castellers Terrassa
11/7	13:00	Banyeres	Festa Major	Sants
14/7	20:00	Terrassa	Aniversari Colla	Minyons de Terrassa
18/7	18:00	Calafell Pob.	Festa Major	Esparraguera
25/7	13:00	St. Jaume	Festa Major	Xicots Vilafranca
26/7	13:00	El Vendrell	Festa Major	
27/7	13:00	El Vendrell	Festa Major	Sortida l'Antiga

EMPRESSES COL.LABORADORES:

- FOTOGRAFIA GÜIXENS
- STC
- FARMÀCIA GENESCÀ
- CAIXA CATALUNYA
- LA CAIXA
- CAIXA DE TARRAGONA
- LIZARRAN
- BAR ESTEPA
- JOSFER SL
- ei TWO
- CATALÀ GERMANS

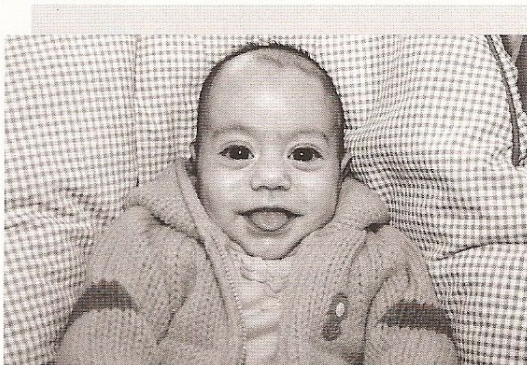
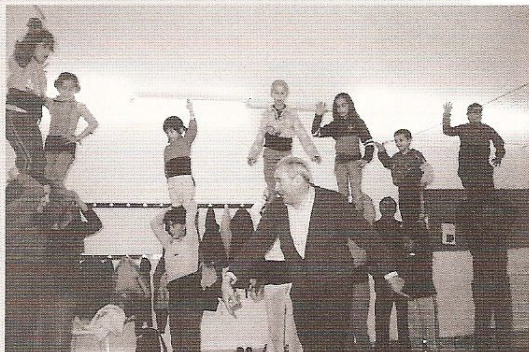
- TRANSPORTS GRUPO EXIT
- CIT
- AGATHA VIATGES
- AUTOCARS POCH S.A.
- BAR RESTAURANT NENS DEL VENDRELL
- LES MATES
- J. ESVERTIT, CORREDURIA D' ASSEGURANCES S.L.
- J. MILA S.A.
- MOBLES CIBPSA S.L.
- RESTAURANT SEIFER
- RESTAURANT XALOQUELL S. L.
- DOLOMIAS JUNCOSA S.A.

Societat

Aquest març alguns alumnes d'institut de La Vaur (Itàlia) van assistir a un dels nostres assajos del divendres. D'aquesta manera van poder conèixer de primera mà com es treballen els castells. Més d'un no s'ho va pensar dues vegades quan se'ls va oferir pujar en alguna prova!

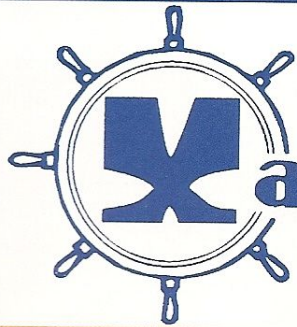
Aquest inici de temporada s'han organitzat un taller de castells per iniciar canalla en el món dels castells els dissabtes per la tarda amb un notable èxit de participació. Ara, tots els nois i noies que vulguin prosseguir el seu aprenentatge ho poden fer els dimarts a dos quarts de nou al local.

La família castellera seguix creixent, fins i tot fora de temporada, perquè el passat 1 de desembre del 2003 va néixer la Judit, filla de la Gemma Mesas i l'Enric Llorens, i per tant neboda del Rodri i la Sandra. Com veieu castellera pels quatre costats. Era petita, petita: 41 centímetres i 2 quilos i 150 grams.

El Basi se'ns ha casat!, aquest 6 de Març del 2004, la Paqui i el Basilio van dir el "sí vull" per convertir-se en marit i muller. Que sigueu molt feliços, parelleta!.

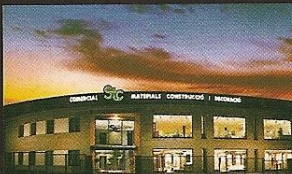
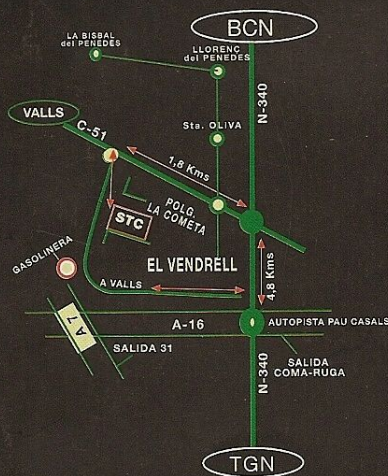
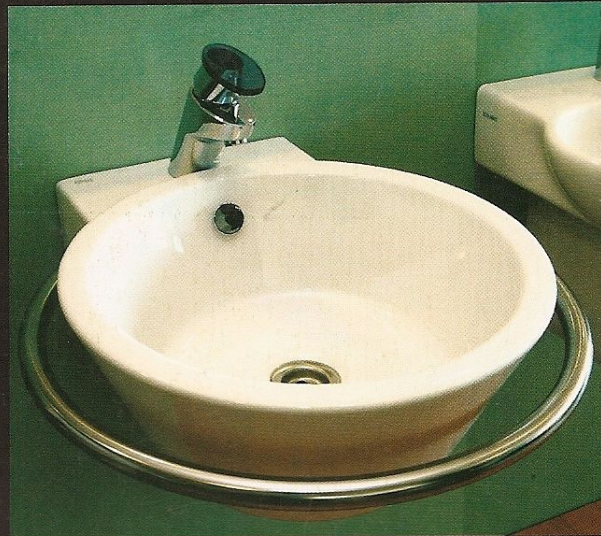
RESTAURANT
Xalocuell

**SALONS
ESPECIALS
PER A
BANQUETS**

**CUINA
MARINERA**

Cantàbric, 10 • Tel. 977 68 08 19 • Fax: 977 68 26 35
43880 Sant Salvador de Mar (El Vendrell) - restxalocuell@eresmas.com

PAVIMENTS
I REVESTIMENTS

MOBLES
I COMPLEMENTS
PER AL BANY

MOBLES DE CUINA

PARQUETS

MARBRES
I GRANITS

COMERCIAL GRUP
Stc

OBERT ELS DISSABTES
A LA TARDA DE 17 A 20 H.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ I LA DECORACIÓ

a **EL VENDRELL**: Carrer Terrissaries, 1 Poligon "La Cometa" - Telf. 977 661 951
a **CAMBRILS**: CAMI DE REUS S/N Telf. 977 360 836 - 43391 VINYOLS I ELS ARCS/CAMBRILS

www.comercialstc.com
E-mail: comercialstc@infonegocio.com